

בס"ד Intro

Today we will בע"ה begin מס' תענית.

This מסכתא discusses the customs and laws of fasting. The first פרק talks about seasonal additions to the שמונה עשרה, such as Davening for rain, and when fasts are declared because

Chapters 2 and 3 discuss the structure of public fast days that are decreed because of drought, or other times of distress, and the Rabbinically declared fast days.

The last פרק describes the מעמדות, delegations from among the Jews who were not לוים σ כהנים, לוים ישראלים, who came to the σ שרבנות to Daven while the קרבנות were brought on behalf of the ציבור.

The מסכתא concludes with discussions about the happiest days of the Jewish calendar.

Some of the topics we will learn about today include the following:

When do we begin mentioning the powers of rain during the Davening?

Three keys that Hashem does not let out of His control.

פרק FIRST

Seasonal additions to שמונה עשרה

פרק SECOND & THIRD

The structure of public fast days

פרק FOURTH פרק Describes the מעמדות

When do we begin mentioning the powers of rain during the Davening?

out of His control

3 keys Hashem does not let

Some of the key terms and concepts we will learn about include:

- גבורות גשמים - The mighty power of the rain.

- בחג נידונין על המים - The world is judged for water at Sukkos time

,

בלב שהיא בלב - Service of the heart. This refers to prayer.

הלא סימן אלא דעמים בחג אינו אלא - Rain during Sukkos is a bad omen.

ניסוך המים - Pouring water on the מזבח. In the בהמ"ק, on Sukkos, water was gathered amidst a great celebration and then poured on the מזבח.

So let's review...

We begin משנה מסכת תענית with the following מאימתי מזכירין גבורות גשמים מאימתי מזכירין גבורות גשמים רבי אליעזר אומר מיום טוב הראשון של חג רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג של - Praising Hashem for the Power of Rain – סוכות says from the first day of חכי סוכות says from the last day of סוכות.

אמר לו רבי יהושע אמר לו רבי יהושע הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג למה הוא מזכיר מזכיר argues: Since rain on Sukkos is a bad omen, why would we mention it on the first day of סוכות?

אמר לו רבי אליעזר אמרתי לשאול אף אני לא אמרתי לשאול אף אני לא אמרתי לשאול אף אני לא אמרתי לשאול אל הזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו answered: I did not say we should ask for rain. I said we should praise Hashem for that He makes the wind blow, and He makes the rain fall in its time.
אמר לו א"כ לעולם יהא מזכיר אמזכיר responded, if that's the case we should mention it all year?

אף אני לא אמרתי לשאול
אף אני לא אמרתי לשאול
אלא להזכיר
משיב הרוח ומוריד הגשם
בעונתו
אף אייכ לעולם יהא מזכיר?

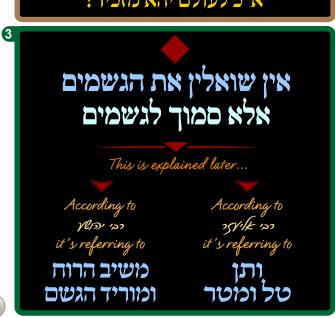
מאימתי מזכירין גבורות גשמים

First day of size

הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג למה הוא מזכיר?

Last day of sisto

The Mishnah continues;
אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים
We don't ask for rain until it is close to the rainy season.
This statement is explained later in the Gemara דף as follows:
According to רבי יהושע, it is referring to משיב הרוח ומוריד הגשם.
We start saying it on
אום טוב האחרון של חג because it is closer to the beginning of the rainy season than
אום טוב הראשון של חג According to יום טוב הראשון של חג.
We only start to ASK for rain after Yom Tov, closer to the start of the rainy season.

The Mishnah continues:
רבי יהודה אומר
רבי יהודה אומר
העובר לפני התיבה ביו"ט האחרון של חג
האחרון מזכיר הראשון אינו מזכיר
האחרון מזכיר הראשון אינו מזכיר
משיב הרוח when we start saying, when we start saying משיב הרוח
משיב הרוח, the person leading Mussaf mentions it, while the person leading Shacharis does not mention it.

ביו"ט הראשון של פסח הראשון של פסח הראשון מזכיר האחרון אינו מזכיר סח on the first day of פסח, when we stop saying משיב הרוח ומוריד, the person leading Shacharis mentions it for the last time this year, while the person leading Mussaf does not mention it any more.

our משנה know that rain must be mentioned in Davening at all?

The אמרא first says that our אמרא is referring back to the Mishnah in מסכת ברכות מסכת ברכות שמנה that teaches where we add various seasonal additions to the שמונה עשרה שומנה במחיית המתים מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים ושואלין בברכת השנים שואלין בברכת השנים שר We mention the power of the rain in the second blessing of מונה עשרה that talks about the Reviving of the dead, We ask for rain in the blessing that talks about prosperity, and We mention שבת after מונה שבת that describes Hashem as the One who bestows knowledge and wisdom to man.

The גמרא begins by asking תנא היכא קאי. Where does the תנא of

העובר לפני התיבה
העובר לפני התיבה
ביו"ט האחרון של חג
ביו"ט האחרון של חג
האחרון מזכיר הראשון אינו מזכיר
The person
leading Shacharis
does not mention it

The person
leading Mussaf
mentions it

ביו"ם הראשון של פסח הראשון מזכיר האחרון אינו מזכיר The person The person leading Shacharis leading Mussaf mentions it does not mention it

This answer is rejected because why would the משנה wait until this משכתא to elaborate on something taught so far back in Masechta Brachos?

Therefore, the אמרא says that the תנא here is referring to the previous מסכת ראש השנה.

ואיידי דתנא ובחג נידונין על המים

תנא מאימתי מזכירין גבורות גשמים

Since we just learned that the world is judged about water during סוכות, the או here begins with the time of year when we mention the power of the rain.

=======

8 ר' יוחנן explains that the phrase גבורות גשמים is used instead of just גבורות .

שיורדין בגבורה, because the rain falls with the Power of Hashem, as we can learn from the following series of Psukim:

The Posuk in Iyov says;

עושה גדולות ואין חקר נפלאות עד אין מספר

Hashem does great things that are unfathomable, and He does wonders without number. And these acts of greatness refer to rain as the next purple says;

הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות

He gives rain to the entire face of the earth, and sends water upon the face of the outside places. לומן...

The phrase יוחנו is used instead of just גשמים is used instead of just שיורדין בגבורה

שיורדין בגבורה

לישה גרולות יאין זיקר

בפלאות ער אין מספר

These refer to rain as the next pioo says;

הנותן משר על פני ארץ

ושולוז מים על פני זיוצות

פאין חקר explains that the term אבה בר שילא appears here associated with rain, AND in the context of the Creation of the world, as the Posuk in ספר ישעי says;

הלא ידעת אם לא שמעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ

לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו

Now, there is another Posuk in Tehilim regarding Creation, מכין הרים בכחו נאזר בגבורה

which associates Hashem's גבורה, Hashem's power with Creation – and therefore, by extension with rain

=======

10 ומנא לן דבתפלה

> The Gemara next cites a Braisa which explains why we mention גבורות גשמים specifically in Tefilla.

In the second Parsha of Krias Shma we say;

לאהבה את ה' אלהיכם

ולעבדו בכל לבבכם

To love Hashem, and to serve Him with all our hearts - A reference to Tefilla, because

ואיזו היא עבודה שהיא בלב

הוי אומר זו תפלה

What is "service of the heart"? That is prayer.

And the next Posuk is

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש

I will place rain in your land in the right time, the early rain and the later rain.

=======

savs פסוק

says

10 ומנא לן דבתפלה? १२/२ एते प्रमामित रेला १८१६ פני אומר זו תבלפ

The גמרא continues with a related concept from ר' יוחנן: ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח There are three keys in the possession of Hashem which he does not turn over to any messenger. בשמים - The key of rain, as the פסוק says יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו Hashem will open His good treasury, Heaven, to give rain to your land in its time. ומפתח של חיה - The key to childbirth, as the ומפתח של ומפתח של תחיית המתים חיה ויזכור אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה And the Al-mighty remembered רחל, and the Al-mighty listened to her, and opened her womb. וידעתם פסוק The key of reviving the dead, as the פסוק り なだ に בפתוזי וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם

In ארץ ישראל they added

פסוק - The key of making a livelihood, as the פסוק

And you will know that I am Hashem when I open your graves.

פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון

You open Your Hands, and satisfy the desire of all beings. ר' יוחנן doesn't list this one separately because גשמים היינו פרנסה, rainfall is livelihood.

It is said that the ראשי תיבות of these four things is – מפתח מטר

פרנסה

תחיית המתים

=======

The אמרא next continues explaining the משנה and discusses 'ר' and discusses 'אליעזר sopinion that we begin mentioning גבורות גשמים from the first day of סוכות.

The אנרא asks if he learns this from the Mitzvah of לולב which is done only during the day, and therefore, we should not mention rain until the day, or does he learn it from the Mitzvah of ניסור, pouring the water on the המים, which begins at night when they fill the containers with water, and therefore, we should start mentioning water at night as well.

14 The גמרא brings two sources for ה''s answer that ר' אליעזר. 's answer that אמרא גמיר לה'. Either אמרא גמיר לה, he learned this as a tradition from his teacher – or ברייתא he learned it from the following, מאימתי מזכירין על הגשמים רבי אליעזר אומר משעת נטילת לולב

רבי אליעזר says we begin mentioning the rain when we first take the לולב, on the first day of סוכות. Since the Four Species are waved to gain Hashem's favor for the year's water, and כשם שארבע מינין הללו אי אפשר בהם בלא מים

כך אי אפשר לעולם בלא מים

The Four Species cannot survive without water, so too, the world cannot survive without water.

The ברייתא continues with other opinions.

רבי יהושע אומר משעת הנחתו

rimu says from the time we set down the לולב for the last time, on the last day of סוכות, because rain during סוכות is a bad omen.

אמר לו ר' אליעזר

אף אני לא אמרתי לשאול

אלא להזכיר

רבי אליעזר differentiates between asking for rain and praising Hashem about rain.

לפיכך אם בא להזכיר כל השנה כולה מזכיר

One may mention rain all year. However, Rebbe disagrees. רבי אומר אומר אני

משעה שמפסיק לשאלה

כך מפסיק להזכרה

רבי says that when we stop asking for rain, at פסח time, we should stop mentioning rain as well.

The Braisa cites two more opinions regarding the beginning of משיב הרוח ומוריד הגשם:

רבי יהודה בן בתירה אומר

בשני בחג הוא מזכיר

We begin on the second day of Sukkos, because of an allusion in the פסוקים.

The פסוק on the second day of Sukkos says ונסכיהם, and their libations, when it could have just said ונסכה, there's an extra Mem. The פסוק on the sixth day says ונסכיה, with an extra Yud. The כמשפטם on the seventh day says כמשפטם, according to their law, rather than כמשפט, there is another extra Mem. These extra letters spell מים, water. Here the Torah alludes to ניסוך המים - the added libation of water on Succos.

Since this allusion begins in the פסוק of the second day, we start mentioning water on the second day of סוכות.

רבי עקיבא אומר

בששי בחג הוא מזכיר

We start mentioning משיב הרוח ומוריד הגשם on the sixth day of סוכות, because the פסוק of the sixth day says ונסכיה, which indicates

בשני ניסוכין הכתוב מדבר

אחד ניסוך המים

ואחד ניסוך היין

Two libations - one of water, and one of wine -

17

Let's summarize...

We have 5 opinions as to when we begin to say משיב הרוח ומוריד – and why –

רבי אליעזר

יום טוב הראשון של חג

משעת נטילת לולב

From when we take the ד' מינים, the first day of Sukkos, at שחרית

רבי יהושע

יום טוב האחרון של חג

משעת הנחתו

From when we set down the Lulav the final time, on the seventh day

There seems to be a Machlokes Rishonim whether according to עבי יהושע we begin on the seventh day of Sukkos at Mincha, or on מעריב at מעריב.

רבי יהודה holds like רבי יהודה

יום טוב האחרון של חג

But holds that we only begin at going

The Gemara later on דף ג also attributes this opinion to רבי יהושע בי יהושע בי יהושע בו בתירה בי בו בתירה בי בתירה

רבי יהודה בן בתירה אומר

בשני בחג הוא מזכיר

From the first ניסוך המים on the second day

רבי עקיבא אומר

בששי בחג הוא מזכיר

From the main ניסוך המים on the sixth day

